

Muntanyes del Canigó

OBSERVACIONS

D'aquesta cançó presentem tres versions del text:

1a. VERSIÓ: Maideu (1994:177-178)

2a. VERSIÓ: Maideu (1994:179)

3a. VERSIÓ: Amades (1982:422-423), que resulta ser la fusió de la primera i de la segona versió anterior.

1a. VERSIÓ del text: Maideu (1994:177-178)

1.
Muntanyes del Canigó
fresques són i regalades,
sobretot ara a l'estiu,
que les aigües són gelades,
que les aigües són gelades.
2.
Tres mesos m'hi vaig estar
sens veure persona nada,
sinó un trist rossinyolet
que en eixir del niu cantava,
que en eixir del niu cantava.
3.
El rossinyolet s'és mort,
tres dies ha que no canta.
Jo d'aquí me'n vull anar,
que l'enyorament m'hi mata,
que l'enyorament m'hi mata.
4.
Ningú m'ha comprès el mal,
ni metges ni apotecaris,
sinó una nina gentil
que l'amor me'n té robada,
que l'amor me'n té robada.
5.
Me'n té robada l'amor,
el meu cor i les entranyes.
Jo me n'aní a l'Empordà
per purgar-me i xaropar-me; (bis)
6.
i ni amb purgues ni amb xarops
la salut a mi em tornava.
Un dia jo l'encontrí,
l'encontrí a punta d'alba, (bis)
7.
jo l'encontrí en el riu,
en el riu, que ensabonava.
Jo li'n dic: - Déu-me la guard,
rosa fresca i regalada. (bis)
8.
Ja no me'n torna raó,
com si l'hagués malparlada.
Jo que l'hi torno a donar,
I ella calla altra vegada (bis)

PRODIEMUS

www.prodiemus.com

9.
No sé amb què et compararé,
Si amb el vent o amb la gelada.
Et compararé amb el vent
que cada hora fa mudança. (bis)
10.
Al de matí, vent serè,
a les onze, marinada,
a mig dia, vent de dalt,
i a la tarda, tramuntana. (bis)
11.
Me la miro de les mans,
a veure quants anells portava:
no en portava sinó un,
una dobla d'or costava. (bis)
12.
Me la miro jo dels peus,
a veure quin calçat portava:
porta sabata amb taló
i la mitgeta encarnada. (bis)
13.
Me la miro jo del cos,
a veure quin gipó portava:
porta gipó d'escotí
amb un cordonet de plata. (bis)
14.
Me la miro jo del cap,
de quin modo va tocada:
porta una pinteta d'or
amb uns lligaments de plata. (bis)
15.
Al seu pare jo vull dir,
i també a la seva mare,
que si me la volen dar
la prendré de bona gana; (bis)
16.
que si la guarden per mi
tres robes li vull comprar-ne:
una de color de sang,
l'altra de color magrana, (bis)
17.
l'altra tirarà su el verd,
que li honrarà la cara;
uns penjants li'n vull comprar
de la pedra bigarrada. (bis)
18.
Dins l'església me n'entrí
a suplicar als sants i santes;
li demano de bon cor
a la Verge del Rosari; (bis)
19.
que me'n volgués alcançar
a qui em fa viure amb cuidança.
Quan de missa vaig eixir
la meva amor hi entrava. (bis)
20.
Ella arrenca un gran sospir
des del fons de les entranyes.
El sospir en fou tan gran
que en terra me va fer caure. (bis)
21.
- Aixequen-vos, vós, galant;
teniu-ne ferma fiança:
mentre no us deixaré a vós,
jo deixaré tots els altres. (bis)
22.
Mentre no us deixaré a vós,
jo deixaré tots els altres.
Mare, jo vull tal fadrí:
no teniu que delità-us-e (bis)

PRODIEMUS
www.prodiemus.com

23.

- Casa't, si tu tant el vols;
vianda no té pas gaire.
- No us hi va pas res a vós;
ja la guanyarem nosaltres. (bis)

PRODIEMUS

2a. VERSIÓ del text: Maideu (1994:179)

1.
Muntanyes del Canigó
fresques són i regalades,
sobretot ara a l'estiu,
que les aigües són gelades,
que les aigües són gelades.
2.
Tres mesos m'hi vaig estar
sens veure persona nada,
sinó un trist rossinyolet
que en eixir del niu cantava,
que en eixir del niu cantava.
3.
Ell canta quan surt el sol,
rosa fresca i regalada,
- Rossinyol, bon rossinyol,
Déu te dó bona volada (bis).
4.
- Rossinyol, bon rossinyol,
Déu te dó bona volada:
a l'altra banda del riu
trobaràs la mar salada; (bis)
5.
a l'altra banda del riu
hi ha el castell dels meus pares:
i diràs a mos parents
que a Déu me n'he encomanada, (bis)
6.
i que amb un jove valent
mon pare me n'ha casada
amb la voluntat del rei,
que també allà s'estava; (bis)
7.
prenia banys de salut
i molt bé ell s'hi trobava.
Fagué el marit cavaller
de tant que li agradava (bis)
8.
aquella aigua de Molitg
que n'és tan anomenada.
Mes ara em penso que és mort
i, si no és pres dins de França. (bis)

3a VERSIÓ del text: Amades (1982:422-423)

1.
Muntanyes del Canigó
fresques són i regalades,
sobretot ara a l'estiu,
que les aigües són gelades,
que les aigües són gelades.
2.
Tres mesos m'hi vaig estar
sens veure persona nada,
sinó un trist rossinyolet
que en eixir del niu cantava,
que en eixir del niu cantava.
3.
Ell canta quan surt el sol,
rosa fresca i regalada,
- Rossinyol, bon rossinyol,
Déu te dó bona volada (bis).
4.
A l'altra banda del riu
trobaràs la mar salada;
a l'altra banda del riu
hi ha el castell dels meus pares: (bis)
5.
i diràs a mos parents
que a Déu me n'he encomanada,
i que amb un jove valent
mon pare me n'ha casada. (bis)
6.
Fagué el marit cavaller
de tant que li agradava
aquella aigua de Molitg,
que n'és tan anomenada. (bis)
7.
Mes ara em penso que és mort,
i, sinó és pres dins de França.
El rossinyolet s'és mort,
tres dies ha que no canta (bis)
8.
Jo d'aquí me'n vull anar,
que l'enyorament m'hi mata.
Jo ne só caigut malalt
d'una cruel mala gana. (bis)
9.
Ningú m'ha comprès el mal,
ni metges ni apotecaris,
sinó una nina gentil
que l'amor me'n té robada; (bis)
10.
me'n té robada l'amor,
el meu cor i les entranyes.
Jo me n'aní a l'Empordà
per purgar-me i xaropar-me; (bis)
11.
ni amb les purgues ni amb xarops
la salut a mi em tornava.
Un dia jo l'encontrí,
l'encontrí a punta d'alba. (bis)
12.
Jo l'encontrí en el riu,
en el riu, que sabonava.
Jo li'n dic: -Déu me la guard,
rosa fresca i regalada. (bis)
13.
Ja no me'n torna raó,
com si l'hagués malparlada.
14.
Jo no sé amb què comparar-te:
amb el vent o amb la gelada.

PRODIEMUS

www.prodiemus.com

Jo que l'hi torno a donar,
i ella calla altra vegada (bis)

15.
Al de matí vent serè,
a les onze marinada,
a migdia vent de dalt
i a la tarda, tramuntana. (bis)

17.
Me la miro jo dels peus,
a veure quin calçat portava:
porta sabata amb taló
i la mitgeta encarnada. (bis)

19.
Me la miro jo del cap,
de quin modo va tocada:
porta una pintenta d'or
amb uns lligaments de plata. (bis)

21.
que si la guarden per mi
tres robes¹ li vull comprar-ne:
una de color de sang,
l'altra tirarà en el verd
que li honrarà la cara²;

23.
Li demano de bon cor,
a la Verge del Rosari,
que me'n volgués alcançar
a qui em fa viure amb cuidado. (bis)

25.
El sospir en fou tan gran
Que en terra me va fer caure.
- Aixequen-vos, vós, galant;
teniu-ne ferma fiança: (bis)

Et compararé amb el vent,
que cada hora fa mudança. (bis)

16.
Me la miro de les mans,
a veure quants anells portava:
no en portava sinó un,
una dobla d'or costava. (bis)

18.
Me la miro jo del cos,
a veure quin gipó portava:
porta gipó d'escotí
amb un cordonet de plata. (bis)

20.
Al seu pare jo vull dir,
i també a la seva mare,
que si me la volen dar
la prendré de bona gana; (bis)

22.
uns penjants li'n vull comprar
de la pedra bigarrada.
Dins l'església me n'entrí
a suplicar als sants i santes (bis)

24.
Quan de missa vaig eixir
la meva amor hi entrava.
Ella arrenca un gran sospir
del fondo de les entranyes. (bis)

26.
Mentre no us deixaré a vós,
jo deixaré a tots els altres.
Mare, jo vull tal fadrí:
no teniu que delita-us-hi. (bis)

¹ En aquesta versió, a diferència de la primera de Maideu, no s'indica la referència al color del tercer vestit.

² Aquest és l'únic vers en tota la cançó que en comptes de repetir exactament el quart vers (bis), es manté la tonada però es canvia el text.

27.

- Casa't si tu tant el vols;
vianda no en té pas gaire.
- No ushi va pas res, a vós;
ja la guanyarem nosaltres. (bis)

PRODIEMUS